

Garaczi László
Nagy Ildikó Noémi

HULLÁMZÓ HORIZONT

© *Garaczi László, Nagy Ildikó Noémi, 2026*

Lupei

Nyolcvankilenc nyarán beíratnak egy Long Island-i magyar tánctáborba. A szoknya nehéz, a karaktercipő töri a lábam, a lányok mind Laci Fehérbe szerelmesek. Nekem egy félig magyar, félig román fiú tetszik, állunk sorban a büfé előtt, a fülemben sug valami undorító hülyeséget a műanyag dínómról. Apám tekintete elsötétül, amikor este mesélek az új ismerőseimről, és meghallja Andrei Lupei nevét. A néptánctáborban Andrásnak hívják, a suliban Andrew-nak, a román cserkészek Andreinek.

Délután felveszem a könnyű és szellős selyemblúzomat, amit a Le Château-ban vettünk anyámmal. A *Seventeen* magazin szerint úgy lehet a fiúk figyelmét felkelteni, ha megközelíthetetlennek látszunk. A *The Adventures of the Black Hand Gang* című könyvet olvasom a medencénél, Lupei hátracsapott baseballsapkában arról mesél a fiúknak, hogy az apjával a házuk mögött babkonzervekre szoktak lövöldözni. A könyv nyomozó gyerekekről szól, apám furcsállja a címét, azt mondja, a Fekete Kéz nevű terrorista szervezet gyilkolt meg egy hercegi párt Európában,

emiatt tört ki az első világháború. Csak német író képes ilyen címet adni gyerekkönyvnek.

Lupei hirtelen rám mutat, why is Vájló always wearing the same fucking shirt. Úgy teszek, mintha nem hallanám. She's been wearing it for days, it must really stink. Odajön, megszagol, fintorog. Magyarul beszélj, mondom, ez magyar tábor. Felállok, hogy otthagyjam őket, Lupei gúnyosan mosolyog, és ahogy lehajolok a könyvért, belök a medencébe. Utánam ugrik, lenyom a víz alá. A körmöm a karjába vájom, ajkai közt buborékok, a száját a számra nyomja, aztán a blúzomnál fogva húz fölfelé. A medence szélébe kapaszkodom, csak úgy tudok kimászni, hogy lehámozom magamról a szoknyát. Ülök bugyiban a csempén, mindenki engem néz. A selyemblúz ereszti a színét, szürke a combom, a fehér zoknim is foltos. Lupei a sapkáját szárítgatja, most már nem vagy olyan bűdös, mondja magyarul, durva akcentussal. Vizes pólója a mellkasára tapad, szikrázik a nap a feje fölött. Egyik kezemben a cipőm, a szoknyám a másikban, festékcsíkot húzok magam után. A könyvet és a napszemüveget otthagynom a széken. Este anyám megkérdezi, mi volt a táborban, semmi különös, gyakoroltuk a somogyi ugrózt.

Augusztusban szokás szerint Lake Hope-on nyaralunk a magyar ismerőseinkkel, idén kéthetes turnusra fizettünk be. A bungalókat különböző fákról nevezték el, miénk a Beech, bükk, amiről a Beech Nut jut eszembe, így hívják a bagót, amit a gördeszkás fiúk rágnak a suliban, és üres kólásdobozba gyűjtik a szétcsócsált maradékot. A szobám sarkában hosszú lábú pók ül, anyám kidobja az ablakon egy pohár és a laminált házirend segítségével. Lépek bandázni, a bőrdömet ki se pakolom. Este szalonnasütés, az egyik szülő mulatós zenét játszik szintetizátoron, a lánya hegedül, Ildikónak hívják, kékfestő szoknyában van, rendetlen a frufruja. Lárifári, nem kell várni, frissen jó a csók. Tavaly Lilivel barátkoztam, egy dobozba színes leveleket, madártollat, kavicsot, csigaházat gyűjtöttünk, kirúszoltuk magunkat, a dobozra csókot nyomtunk, ráírtuk, hogy szeretlek, és odatettük Sass Marciék lépcsőjére. Ettől fogva, ha megláttuk Sass Marcit, vihogásban törtünk ki. Lili haja szőkésvörös, nagyok a mellei, és csak akkor hallatszik, hogy pösze, ha magyarul beszél.

Megjönnek a marylandi fiatalok, a kemény mag, vagányak, öntudatosak, politizálnak, ha valaki angolra vált, lehurrogják. Felkérnek, hogy vegyek részt az irodalmi rendezvényükön, úgy hallották, hogy

szoktam verset szavalni. Az est szervezője Győző, magas, inas és fenyőgyantaillata van. Emlékszem a szakállas költőre, akinek a versét fogom mondani, járt itt tavaly, cigarettafüst vette körül, órákig vitatkozott apámékkal az ebédlőben. Strandolás helyett a verset gyakorolom, biztos a mosolygó lányos verssor miatt osztották rám. Este már nem Liliékkel, hanem Győzővel és a barátaival ülök a tábortűznél. Valaki elővesz egy gitárt, most hallom először ezt a vicces dalt, házasodik a motolla, rátalál a piszkafára. Lili a padoknál fiúkkal flörtöl, nem érdeklí a politika, csípőnadrág van rajta, kilátszik a köldöke. Apám a büfé teraszán a régi kalandjairól mesél, mindig kicsit másképp mondja el a családját zaklató szekut Nagyváradon, Tel-Avivot, a hatnapos háborút, az athéni menekülttábort és hogy nem hivatalos ENSZ-papírokkal érkezett Amerikába. Vidám kiáltozás a tó felől, éjszakai fürdőzők. Idén még nem úsztam, félek a víztől a tánc tábor óta.

Győző viccesen oldalra billenti a fejét, szeme sarkából felfelé pillant, mint a Prérifarkas a *Gyalogkakuk*kban. Marshmallow-t pirítunk, kívül megég a cukor, a kéreg alatt nyúlik és csöpög. A *Micimacskót* énekeljük, távolinak tűnik a hőésés és a fázás a forró éjszakában. Győző megkérdezi, milyen magas vagyok, lábban és hüvelykben mondom, átváltja

centibe. Nem tudom a vigyorgást abbahagyni, szégyellem az izgatottságomat. Tavasszal anyámnál a klinikán állt a lépcsőn egy férfi, csak meredt rám, könyörgő, mohó tekintettel. Mintha szívacs lennék, és valami undorító mocskot szívnék magamba.

A nevemről beszélgetünk, Kiss Villő, azaz Quiche és Willow, Pite és Fűzfa. Nem rosszabb, mint a Győző, mondja nevetve, és hogy szerinte a Villő az egyik legszebb magyar név. Javasolja, hogy csatlakozzak a YHPAC-hez. A Young Hungarians Political Action Committee levelet ír a kongresszusi képviselőkhöz, hogy kövessék figyelemmel a magyarországi eseményeket. Majd elküldi nekem a petíciót postán, hogy én is írjam alá. Kapok tőle egy jelvényt, YHPAC Orphan Aid. Segít feltűzni az ingemre. Látom, hogy Lili bámul minket.

Itt is van néptánc délelőttönként, Ildikó a mentorem, kiskora óta hegedül. Laci Fehér szülei tanítják a táncokat, ahogy a Long Island-i táborban. Laci olyan fiú, akihez apám szívesen férjhez adna, ebédnél a felnőttekkel ül, komolyan hallgatja a koszorúzási küldöttség beszámolóját és hogy adománygyűjtést szerveznek erdélyi árváknak. Idén is érkezik előadó Magyarországról, a szüleink adják össze a pénzt az utazására. A borostás jogászfíú

lendületesen elemzi az aktuális politikai helyzetet, délután focizik a strandon, este újabb előadást tart az ebédlőben. Apám azt mondja, ő Magyarország nagy reménysége.

Győző annyit foglalkozik velem, mint bárki mással. Sokat lóg egy Andi nevű lánnyal is, de szerintem csak barátok. Egyik este az étterem teraszán beszélgetek Andival, diszkontban vásárolt ócska sortban támaszkodom a keményfa korlátra. Andi is sortban van, az övé márkás, látom a címkéjén. Tányércsörömpölés, terítenek a vacsorához. Kerti fáklyák fénye a tavon, tücskök ciripelnek, barbecue-illat, a móló felől nevetés, csobbanások. Jönnek a marylandi srácok, letelepednek a párnás nyugágyakra. Érzem Győző tekintetét az ízléstelen, hawaii mintás sortomon. Vacsora után Peter Gabriel *In Your Eyes* című számát hallgatom az ágyamon fekve, a stopgomb csattanására ébredek, valaki közben betakart. A konyhaasztalon cetli, a szüleim az Oak, tölgy nevű házba mentek Legéndiékhez. Éjszakai fürdést terveznek, hagyjak üzenetet, ha elmegyek valahová. Cetlicsalád vagyunk, cetlikből meg lehet írni a történetünket. A főépület felé indulok, arrafelé biztos vannak ismerősök, de csak a szüleimmel találkozom, vizes a hajuk az úszás után. Sétálunk vissza a házba, egy KFT-dalt dúdolok, angyal,

elektromos szűz, egy angyal, izzó fehér tűz. Holnap lesz az irodalmi est, gyakorolom a verset, hol kell tónust váltani, mit kell hangsúlyozni. Apám egyszer azt mondta, csókolgatni fogom a kezét, amiért kényszerített, hogy megtanuljak magyarul. Most veszem először hasznát.

Köszönet

Berta Ádám
Kukorelly Endre
Masri Mona Aicha
Ruzsa Ágnes
Sarankó Márta
Sipos Balázs
Szegő János

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Készült a Gyomai Kner Nyomda Zrt.-ben 2026-ban,
a nyomda alapításának 144. esztendejében
Felelős vezető Balla László vezérigazgató
www.gyomaikner.hu

Felelős szerkesztő Szegő János
Kézirat-előkészítő Tomka Eszter
Korrektor Dávid Anna
A borítóképet Máthé Hanga készítette
June Hunter fotójának felhasználásával,
a kötetet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9484
PT Serif betűtípusból szedve
ISBN 978-963-14-4720-0